

# Denizlere Ağıt

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 06 Mayıs 2020

---

Mavinin hayranıydık, umut ektik göklere.  
Deniz olduk astılar dilde sözüm ağladı.  
Pranga yakışmadı, o güçlü bileklere.  
Koç yiğitler düşünce iki gözüm ağladı.

Hıdırellez günüymüş ateş küstü yanmadı.  
Kimse dilek tutmadı, yalanlara kanmadı.  
Bıcağ kestti dilleri, acısı hiç dinmedi.  
Alları sarmayınca kefen bezim ağladı.

Gülerek bakan yüzler, şeytandı ayan beyan.  
Bir Yargıç ki insafsız, bir cellat cana kıyan  
Ve edepsiz General, vahşetle gurur duyan.  
Anam, bacım ağladı, oğlum, kızım ağladı.

Sustu insanlık sustu, çıkmadı meydanlara.  
Oysa herkes şahitti, yaşanan anlara.  
Babam yüzünü astı, yazık dedi bunlara.  
Gencecik fidanlara canda özüm ağladı.

Yağlı urgan utandı, sıkamadı doyunca.  
İskemle bulunmadı, yiğitlerin boyunca.  
Atatürk'üm kabrinde olanları duyunca.  
Anıttepe yolunda kalan izim ağladı

Yiğitler birbirinin gözlerini bağladı.  
Vatan sağ olsun diye çağıl çağıl çağladı.  
Kalem kırdı hainler, şiirler kan ağladı.  
Vatana hasret giden şair Nazım ağladı.

Mayısın çiçekleri açıyor al al olmuş.  
Fidanlar filizlenmiş, serpilip dal dal olmuş.  
Acılar yüreklerde eriyip bal bal olmuş.  
Ayaklarım kesildi, iki dizim ağladı.

Zalimler iş başında, can almaya doymadı.  
Baba yüreği yandı, hiç kimseler aymadı.  
Ana'nın feryadını, hiç kimseler duymadı.  
Mukaddese, Cemile gelen yazım ağladı.

Ağıt oldu bulutlar, matem giyindi gece.  
Nasıl kabullenirdik, nasıl gitmezdi güce?  
Dilimize dolanan türküler hece hece,  
Tutuldu sustu o gün, telde sazım ağladı.

Kul Fikret'im uyuma, bekle sabaha kadar.  
Onları uğurlamak binlerce uyku eder.  
Yiğitler düşerlerse bil ki Güneşe gider.  
Ciğerim parçalandı, sızım sızım ağladı.

Mehmet Fikret ÜNALAN  
06 Mayıs 2020 Saat sabaha kadar  
Karantina günleri  
Güzelçamlı/Kuşadası